

# Biuletyn Informacyjny



Grudzień 2009

Turystyczne atrakcje Japonii

Wydawca: **Ambasada Japonii w Polsce**





# Turystyka w Japonii

Być może wielu z Państwa Japonia jawi się jako kraj odległy, do którego podróż pozostaje w sferze marzeń. Faktycznie, Japonię i Polskę dzieli dziesięć tysięcy kilometrów, nie ma też bezpośredniego połączenia lotniczego. Jednak Japonia jest jedynym krajem na świecie, gdzie można obcować jednocześnie z unikalną kulturą i nowoczesną technologią. W ostatnich latach ceny biletów lotniczych znacząco spadły, a w nieodległej przyszłości być może Japonię i Polskę połączą loty czarterowe, a nawet zostanie uruchomione regularne połączenie bezpośrednie.

Oroku Japonii świadczy również wciąż rosnąca liczba zagranicznych turystów. Według danych japońskiego Ministerstwa Sprawiedliwości, w 2008 roku przyjechało tu 9 146 108 osób, z czego 7 367 514 w ramach bezwizowego ruchu turystycznego. Wśród nich było 10 719 Polaków (w tym 8681 turystów). Mamy nadzieję, że niniejszy biuletyn przybliży Państwu Japonię i pomoże w zaplanowaniu podróży.

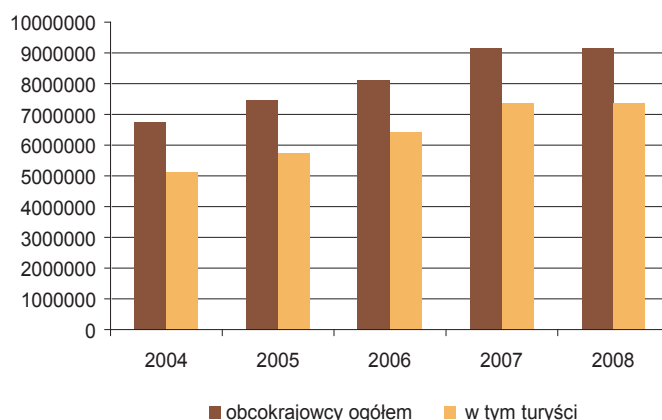
W grudniu 2002 roku rząd Japonii podjął decyzję o realizacji projektu Visit Japan Campaign, którego głównym celem jest zlikwidowanie różnicy między liczbą turystów odwiedzających Japonię a liczbą Japończyków wyjeżdżających za granicę. Projekt został zainaugurowany 1 kwietnia 2003 roku i zakłada osiągnięcie w 2010 roku liczby 10 milionów turystów odwiedzających Japonię. Hasłem przewodnim kampanii jest „Yōkoso Japan!” (zapraszamy do Japonii). Słowo yōkoso wyraża chęć serdecznego przyjęcia gości z zagranicy.

## Przykładowe ceny (wg kursu 3,09 PLN/100JPY)

- Kawa – 12,50 PLN
- Big Mac – 8,65 PLN
- Karaoke – 18 PLN / godz.
- Śniadanie w kawiarni – 15,50 PLN
- Lunch – od 22 PLN
- Woda mineralna (0,5l) – od 4 PLN
- Bilet dzienny w metrze (Tokio) – 22 PLN
- Porcja taniego sushi (2 szt.) – od 3,20 PLN
- Nocleg w schronisku – od 93 PLN
- Nocleg w hotelu – od 215 PLN

Źródło: Japońska Organizacja Turystyczna

Obcokrajowcy w Japonii (w mln osób)



Japonia, ze względu na niezwykle wysoki poziom rozwoju gospodarczego, uważana jest przez wielu obcokrajowców za kraj drogi. Tymczasem, turyści niejednokrotnie mają okazję przekonać się, że prawda jest zupełnie inna. Ceny wielu produktów nie różnią się znacząco od tych w Polsce, a nierzadko (zwłaszcza w przypadku sprzętu elektronicznego czy posiłków w restauracji) są nawet niższe. Doskonałym miejscem do robienia codziennych zakupów są tzw. sklepy stujenowe, w których niemal wszystko – od zabawek i pamiątek poprzez wyposażenie kuchenne aż po produkty żywnościowe – kosztuje zaledwie 105 jenów. Co się tyczy noclegów, to oprócz ekskluzywnych i drogich hoteli turyści mają do wyboru szeroką gamę tanich hoteli biznesowych oraz schronisk młodzieżowych. Japońskie linie lotnicze oraz koleje oferują turystom atrakcyjne promocje, dzięki którym można zwiedzić znaczną część kraju, nie ponosząc przy tym nadmiernych wydatków (więcej praktycznych informacji dotyczących podróżowania po Japonii można znaleźć na stronie 8).



# Podróże z tradycją

Mistrz poezji *haikai*, Matsuo Bashō (1644 -1694), znany był ze swego zamiłowania do podróży. W dzikich ostępach Japonii szukał inspiracji i wytchnienia od zgiełku miasta. Za młodu wyruszył w podróż po kraju i po miesiącach wędrówki znalazł się w Edo (obecnie Tokio). Tam doceniono go jako pioniera nowej, minimalistycznej formy poetyckiej, znanej dziś jako haiku. Podczas swych wędrówek Bashō zwiedził wiele słynnych miejsc Japonii, w tym: Kioto, Osakę, górę Kōya, chramy w Ise, oraz kompleks świątynny w Nikkō.

Jednym z miejsc, które odwiedził Matsuo Bashō podczas swych podróży była Matsushima (zdjęcie poniżej), malownicza zatoka w dzisiejszej prefekturze Miyagi, w której rozrzuconych jest około 260 małych, porośniętych sosnami skalistych wysepek. Zapierający dech w piersiach widok na zatokę zapewnił Matsushimie miejsce pośród tzw. „trzech słynnych widoków Japonii.”



Tōkaidō, czyli „Szlak na wschód wzdłuż morza”, od czasów starożytnych łączy Kioto ze wschodnimi regionami Japonii. Szeroką drogą podróżowali już od 8. w. urzędnicy administracji państwowej, wysyłani na wschód, by zarządzać odległymi prowincjami. Szlak nabrał nowego znaczenia, gdy w 1603 roku szogun Tokugawa Ieyasu ustanowił siedzibę swego rządu w mieście Edo. Przepływ ludzi i towarów spowodował wspaniały rozkwit Edo, które w 18. wieku zajmowało pozycję największego miasta na świecie. Szlak upamiętnił słynny drzeworytnik Hiroshige (1797 – 1858) w serii pt. *Pięćdziesiąt trzy przystanki Tōkaidō*. Dziś Tōkaidō, pod postacią dróg krajowych nr 1 i 15, łączy wschodnie metropolie – Tokio



i Jokohamę – z aglomeracją Kioto-Osaka na zachodzie. Obok autostrad biegną również tory kolejowe oraz trasa szybkiego pociągu Shinkansen.

W Japonii podróżowano zazwyczaj pieszo. Zmęczeni podróżni chętnie zatrzymywali się w przydrożnych gospodach. Mogli tam skorzystać z łaźni, zjeść posiłek, a także zabawić się przy wspólnym stole z innymi gośćmi. Hotele utrzymane w tradycyjnym stylu nazywają się *ryokan*, a Japończycy do dziś chętnie z nich korzystają. Warto podczas podróży do Japonii choćby na jedną noc zrezygnować z hotelu i zamówić nocleg w *ryokanie*. Cechą charakterystyczną *ryokanów* są pokoje urządzone są w stylu japońskim, gdzie goście śpią na podłodze wyłożonej matami. Podaje się wykwintne tradycyjne posiłki.

Ze względu na wysoką aktywność wulkaniczną, na obszarze całego Archipelagu Japońskiego występują gorące źródła. Od dawnych czasów stanowią one nieodłączną część kultury kraju. Kiedyś Japończycy wykorzystywali gorące źródła, zwane *onsen*, w charakterze łaźni publicznych. Dziś stanowią atrakcję turystyczną. Większość współczesnych *onsenów* znajduje się wewnątrz zabudowań, lecz zachowały się również *rotenburo* (zdjęcie poniżej), czyli „wanny pod gołym niebem”. Wspólny relaks w parnej atmosferze *onsenów* stanowi świetną okazję do wysłuchania ciekawych opowieści i nawiązania nowych znajomości.





# ZABYTKI ŚWIATOWEGO

## Kioto

Kioto było stolicą Japonii przez ponad tysiąc lat – od 794 do 1868 roku. Jako siedziba cesarza stanowiło najważniejszy w kraju ośrodek kulturalny, z którego wysoka kultura dworska promieniowała na całą Japonię. Nawet po tym, jak w 12. wieku władzę w kraju przejęli wojownicy, cesarz niezmiennie cieszył się autorytetem, a stolica należnym jej splendorem. Na szczęście dla dzisiejszych turystów, Kioto uniknęło zniszczeń podczas 2. wojny światowej i dzisiaj pełne jest unikalnych w skali światowej zabytków, a jego centrum zachowało bliski pierwotnemu układ ulic. Można tu także spotkać nieliczne już dziś w Japonii gejsze. Na zwiedzenie tylko najważniejszych zabytków Kioto należy poświęcić przynajmniej kilka dni. Należą do nich m.in. dawny pałac cesarski, Złoty i Srebrny Pawilon, świątynie takie jak Kiyomizudera (na zdjęciu), Enryakuji, Ryōanji (znajduje się tu słynny kamienny ogród), Saihōji (jej teren porasta ponad 100 różnych gatunków mchów) czy Sanjūsangendō – budynek mieszczący 1000 posągów bogini Kannon. Zabytki Kioto od 1994 roku znajdują się na liście Światowego Dziedzictwa UNESCO.



## Nara

Nara pełniła funkcję stolicy Japonii w latach 710-784. Do dziś zachowało się wiele zabytków z epoki, wśród których najważniejsze to: widoczna na zdjęciu świątynia Tōdaiji – największy drewniany budynek na świecie, mieszczący 16-metrowy posąg Wielkiego Buddy; świątynie Kōfukuji i Yakushiji; pozostałości dawnej siedziby cesarza; skarbiec cesarski Shōsōin oraz chram Kasuga Taisha. W pobliskiej miejscowości Ikaruga znajduje się pochodząca z 7. wieku świątynia Hōryūji, będąca najstarszym na świecie zespołem drewnianych budynków. Dodatkową atrakcją turystyczną jest stado jeleni zamieszkujących park miejski. Są na tyle oswojone, iż jedzą ludziom z ręki, można nawet kupić specjalnie przeznaczone dla nich smakołyki. Zabytki Nary oraz świątynia Hōryūji znajdują się na liście Dziedzictwa Światowego UNESCO.

## Miyajima

Na niewielkiej wysepce Miyajima w prefekturze Hiroshima znajduje się chram Itsukushima. Jego najbardziej charakterystycznym elementem jest stojąca w morzu brama torii, stanowiąca w świątyniach shintoistycznych granicę świętego obszaru. Budynki świątynne zbudowane są na wysuniętych daleko w morze drewnianych pomostach, co podczas przyływu daje wrażenie, iż chram unosi się bezpośrednio na wodzie. W centralnej części kompleksu mieści się kwadratowa scena, na której odgrywane są przedstawienia tradycyjnego teatru nō. Brama torii stanowi piękne tło podczas letnich pokazów sztucznych ogni. W 1996 roku chram został wpisany na listę Dziedzictwa światowego UNESCO. Uważany jest za jeden z trzech najpiękniejszych widoków w Japonii.



# DZIEDZICTWA UNESCO

## Nikkō

Stare japońskie powiedzenie głosi: „Nie używaj słowa «wspaniałe», dopóki nie zobaczysz Nikkō”. Trzeba przyznać, że jest w nim wiele prawdy. W tym niewielkim mieście w prefekturze Tochigi, trzy godziny drogi od Tokio, mieści się kompleks chramów i świątyń, spośród których najokazalszy jest chram Tōshōgū, będący mauzoleum Tokugawy Iejasu (1543-1616), pierwszego szoguna dynastii Tokugawa. Deifikowany po śmierci Iejasu jest jednocześnie bóstwem opiekuńczym chramu. Zwiedzający mogą podziwiać bogato zdobione rzeźbami budynki, w tym słynną bramę Yōmeimon (na zdjęciu). Na uwagę zasługuje także niezwykle realistyczna rzeźba przedstawiająca śpiącego kotka (Nemuri-neko) oraz podobizny trzech małpek z zakrytymi uszami, ustami i oczami, symbolizujące trzy mądrości: nie słuchać zła, nie mówić zła i nie patrzeć na zło. Cały kompleks znajduje się tuż obok parku narodowego, co pozwala turystom nie tylko zachwycić się wytworami ludzkich rąk, lecz także obcować bezpośrednio z przyrodą – na wyciągnięcie ręki są wspaniałe góry i lasy, czyste jeziora oraz – jeden z najwyższych w Japonii – wodospad Kegon (97 metrów). Bliskość gorących źródeł pozwala porządnie wypocząć i zrelaksować się po trudach całodziennego zwiedzania. W 1999 roku kompleks chramów i świątyń w Nikkō został wpisany na listę Dziedzictwa Światowego UNESCO.



## Shirakawa

Tradycyjna Japonia to bynajmniej nie tylko stare świątynie i zamki. W miejscowości Shirakawa w północnej części prefektury Gifu znajduje się kompleks doskonale zachowanych tradycyjnych domów mieszkalnych krytych strzechą. Za budulec dachów służy słoma z roślin z rodzaju *kaya* (miskant chiński). Raz na kilkadziesiąt lat dach wymaga całkowitej wymiany. Prace z tym związane są wydarzeniem gromadzącym mieszkańców, którzy tak jak niegdyś pomagają sobie nawzajem. W 1995 roku budynki w Shirakawa wpisane zostały na listę Dziedzictwa Światowego UNESCO.

## Zamek Białej Czapli

Znajdujący się w prefekturze Hyōgo zamek Himeji, zwany także Zamkiem Białej Czapli (Shirasagi-jō), uważany jest powszechnie za najpiękniejszy zamek w Japonii. Jego początki sięgają 1333 roku, a swoją obecną postać osiągnął w pierwszej połowie 17. wieku. Główna część zamku składa się z siedmiokondygnacyjnego donżonu (z zewnątrz widocznych jest ich tylko 5) oraz 3 mniejszych wieżyczek. Całość otoczona jest murami obronnymi oraz fosą. Ściany pomalowane są na biało, czemu budowla zawdzięcza swoją nazwę. W 1931 oraz ponownie w 1951 roku zamek Himeji został uznany za skarb narodowy. W 1956 roku rozpoczęła się trwająca 8 lat renowacja donżonu, podczas której został on rozebrany na kawałki, poddany niezbędnym zabiegom konserwatorskim oraz złożony ponownie. Szczególnie trudne było znalezienie odpowiednio wysokiego i grubego drzewa, które miało posłużyć za materiał na słup podtrzymujący konstrukcję zamku. W końcu budowniczowie zostali zmuszeni wykonać słup z dwóch połączonych pni (zwiedzając zamek można zobaczyć miejsce łączenia). W 1993 zamek Himeji został wpisany na listę Dziedzictwa Światowego UNESCO.





# Nowoczesna Japonia

Japonia zapisała się w masowej wyobraźni całego świata jako kraj, gdzie obok tradycyjnych form kulturowych bardzo dynamicznie rozwinęła się nowoczesna technika. Obierając za cel podróży jedną z japońskich metropolii, możemy na własne oczy przekonać się, jak technologia wpływa na życie codzienne kraju. Z pewnością pierwszą rzeczą, jaka rzuca się w oczy, jest specyficzna architektura miast. Gęstość japońskiej zabudowy z pewnością zadziwi Europejczyka, przyzwyczajonego do szerokich bulwarów i obsadzonych drzewami alei. Warto też pamiętać o tym, że wszystkie japońskie budowle muszą spełniać wymagania dotyczące wytrzymałości na trzęsienia ziemi. Drapacze chmur w biurowych dzielnicach Tokio czy Osaki stanowią pod tym względem szczytowe osiągnięcia techniki. Wiele dziedzin życia w Japonii objęła automatyzacja. Na ulicach zaskakują turystów wszechobecne maszyny do sprzedaży zimnych i ciepłych napojów, papierosów czy piwa.



Opinia o poważnym stosunku Japończyków do pracy jest z pewnością zasłużona, lecz równie ważny jest dla nich czas spędzany wspólnie z kolegami po pracy. Sektor usług rozrywkowych jest w Japonii mocno rozwinięty, i każdy znajdzie tu coś dla siebie: począwszy od salonów karaoke, a na centrach gier wideo skończywszy. Warto również zapoznać się z bogatą tradycją japońskich sztuk scenicznych. Można wybrać się na występ teatru mieszczańskiego *kabuki*, lalkowego *bunraku*, czy wysublimowanego *nō*. Kupując bilet otrzymamy zestaw słuchawkowy, przez który nadawany jest głos angielskiego lektora. Wybierając się do Japonii należy również sprawdzić, czy w trakcie naszego pobytu organizowane są jakieś festiwale (*matsuri*). Podczas *matsuri* ulice miast zmieniają się nie do poznania, a turyści – zarówno rodzimi, jak i zagraniczni – wciągani są w wir zabawy.

Japonia jest światowym pionierem technologii szybkich pociągów. W 1964 roku na tory wyjechały maszyny typu Shinkansen serii „0”, które jako pierwsze na świecie osiągnęły prędkość użytkową powyżej 200 km/h. Obecnie Shinkanseny kursują co kilkanaście-kilkadziesiąt minut z prędkościami rzędu 270-285 km/h, łącząc najważniejsze miasta w kraju. Codziennie w drogę wyrusza kilkaset składów. W porównaniu z lokalnymi pociągami podróż Shinkansenem jest droga, ale pozwala zaoszczędzić dużo czasu. Podróż z Tokio do Osaki (ponad 500km) trwa 2 godziny 36 minut. Obecnie trwają prace nad budową jeszcze szybszych pociągów tradycyjnych oraz nowych maszyn w technologii maglev.

# Tokio

**D**la osób, które lubią atmosferę wielkich miast, Tokio jest obowiązkowym przystankiem na trasie podróży po Japonii. Miasto robi ogromne wrażenie swoimi rozmiarami. Stolica Kraju Kwitnącej Wiśni liczy sobie ponad 8 milionów mieszkańców, a obszar aglomeracji (obejmujący okręg stołeczny oraz sąsiednie prefektury Kanagawa, Sa-itama i Chiba – łącznie ponad 100 miast i miejscowości) zamieszkały jest przez około 35 milionów ludzi, co czyni Tokio największym megalopolis na świecie. Miasto posiada także jeden z najbardziej rozbudowanych na świecie systemów komunikacji publicznej, w skład którego wchodzi m.in. 13 linii metra oraz liczne naziemne linie kolejowe. A do tego tysiące sklepów, klubów, restauracji – wszystko to sprawia, że po prostu nie sposób się tu nudzić. Tokio jest nie tylko centrum decyzyjnym i finansowym kraju, lecz stanowi także potężny ośrodek kulturalny, zwłaszcza jeżeli chodzi o kulturę młodzieżową. Na ulicach dzielnic takich jak Shibuya (na zdjęciu) czy Harajuku powstają nowe trendy i nowe subkultury.

**D**zielnica Akihabara od kilkadziesiąt lat służy za cel pielgrzymek dla elektryków-amatorów, hobbystów komputerowych, fanów gier wideo oraz maniaków anime i mangi. Akihabara zyskała swoją sławę po zakończeniu 2. Wojny Światowej, kiedy w okolicach stacji kolejowej swoje towary zaczęli sprzedawać producenci podzespołów elektrycznych. Potem przyszła kolej na producentów radiodiodników i sprzętu agd. Sklepy „Elektrycznego miasta”, jak zwykło nazywać się okolice stacji Akihabara, wzbogacały swą ofertę wraz z postępem technicznym Japonii. Dziś w „Elektrycznym mieście” istnieje wiele specjalistycznych sklepów, w których dostaniemy wszystko: od lamp próżniowych poprzez pralki, laptopy, po najnowocześniejsze konsole do gier wideo. Do

Akihabary przyjeżdżają tłumnie zagraniczni turyści, gdyż tutejsze sklepy oferują najnowsze modele elektroniki, często niedostępne za granicą, w bardzo korzystnych cenach. Młodzi Japończycy przybywają tu, by brać udział w uroczystych premierach filmów animowanych czy gier wideo, jak również w spotkaniach z autorami popularnych komiksów.



Akihabara



Shibuya

**U**południowych wybrzeży Tokio znajduje się sztuczna wyspa zwana Odaiba. Pierwsze sztuczne wyspy w Zatoce Tokijskiej usypano w 19. w., i miały one służyć za fortyfikacje obronne przeciwko atakowi z morza. W 20. w. zaczęto łączyć małe wysepki w większe, tworząc teren pod budowę osiedla przyszłości. Dziś stoją tu znane budynki, takie jak: muzeum techniki Miraikan, siedziba telewizji Fuji, diabelski młyn o wysokości 115 m, centrum rozrywki Sega Joypolis i centrum targów międzynarodowych Big Sight. Odaiba przyciąga licznych turystów, urzekając ich połączeniem malowniczej Zatoki Tokijskiej i futurystycznej architektury.



Odaiba



# Garść wiadomości praktycznych

## Klimat

Ze względu na dużą rozciągłość równoleżnikową, Japonia leży w zasięgu trzech stref klimatycznych – od zwrotnikowej na południu, poprzez podzwrotnikową w środkowej części kraju, aż po umiarkowaną ciepłą na północy. Wpływ monsunów sprawia, że panuje tu klimat wilgotny. Występują cztery wyraźne pory roku. Najlepszą porą do odwiedzenia Japonii jest wiosna lub jesień; lata charakteryzują się temperaturami nierzadko przekraczającymi 35 stopni oraz ogromną, często ponad dziewięćdziesięcioprocentową wilgotnością. Od czerwca do lipca w całym kraju z wyjątkiem wyspy Hokkaido panuje pora deszczowa.

## Zakwaterowanie

Decydując się na nocleg w Japonii, musimy wziąć pod uwagę nasze oczekiwania oraz budżet. Smak tradycyjnej Japonii możemy poczuć w ryokanie bądź w tańszym *minshuku*, czyli kwaterek prywatnych. Jeśli chcemy przemocować po europejsku, mamy do dyspozycji całą gamę hoteli, z których najtańsze są tzw. „hotele biznesowe”. Dla studentów z niskim budżetem najodpowiedniejsze będą znane z innych krajów schroniska młodzieżowe.

		Standard		
		Wysoki	Średni	Niski
Styl	japoński	ryokan	minshuku	schronisko młodzieżowe
	europejski	hotel	business hotel	

## Transport

Japonia posiada doskonale rozwiniętą sieć kolei, autostrad oraz dróg szybkiego ruchu, co pozwala na sprawne przemieszczanie się po kraju. Istnieją serwisy on-line, w których można wyszukać interesujące nas połączenia, włączając w to linie lotnicze, kolejowe oraz autobusowe. Niektóre z serwisów dostępne są w języku angielskim. Dzięki takim systemom można z dużą dokładnością zaplanować podróż.

**Gō ni itte wa, gō ni shitagae** – głosi japońskie przysłowie, które po polsku znamy jako „jeśli wejdiesz między wrony, musisz krakać jak i one”. Oto kilka obyczajów japońskich, które warto mieć na uwadze, zanim wyruszymy w podróż:

- Do domów prywatnych, jak również niektórych pomieszczeń publicznego użytku, nie wolno wchodzić w butach. Jeśli widzimy przy wejściu rozłożone kapcie, należy z nich skorzystać.
- Japończycy między sobą witają się ukłonami, ale cudzoziemcom niekiedy podają rękę. Pamiętajmy jednak, że w Japonii nie ma zwyczaju ściskania się i całowania przy powitaniach i pożegnaniach.
- W restauracjach płacimy przy wyjściu oraz nie dajemy napiwków.
- Ze względu na ruch lewostronny, przechodząc przez jezdnię patrzemy najpierw w prawo, a dopiero później w lewo.

## STRONY INTERNETOWE, KTÓRE WARTO ODWIEDZIĆ:

Japońska Organizacja Turystyczna <http://www.jnto.go.jp>  
Web Japan <http://web-japan.org>

Japanese Inn Group <http://www.japaneseinngroup.com>

## Japan Rail Pass

Uprawia do nieograniczonej liczby przejazdów dowolnym rodzajem pociągu należącym do spółki JR, z wyjątkiem najszybszego Shinkansenu o nazwie Nozomi. Rail Passu nie można kupić w Japonii, przed wyjazdem należy się zaopatrzyć w specjalny kupon, który na miejscu wymienia się na właściwy dokument. Nie ma bezpośredniej możliwości dokonania zakupu w Polsce, można jednak zrobić to za pośrednictwem Internetu w biurach podróży za granicą (wymagana płatność kartą kredytową). Więcej informacji stronie na <http://www.japanrail-pass.net>

## Seishun 18 Kippu

Bilety te obowiązują w okresie wakacyjnym, a także podczas wiosennych i zimowych ferii. Uprawniają do dowolnej liczby przejazdów w dniu skasowania pociągami osobowymi (*futsū*) oraz pośpiesznymi (*kaisoku*) spółki JR. Dostępne są w zestawach po pięć sztuk.

## Wyżywienie

Japonia ma dla turystów bardzo bogatą ofertę gastronomiczną. Znajdziemy tu mnóstwo restauracji, oferujących zarówno tradycyjne potrawy japońskie, jak i kuchnię całego świata. Najsłynniejszą potrawą kuchni japońskiej jest sushi, ale można też odwiedzić restauracje, w których zjemy domowy posiłek. W życiu Japończyków nie może zabraknąć *izakaya* – tradycyjnych barów japońskich, gdzie popijając alkohol można skosztować drobiowych potraw z grilla zwanych *yakitori*. Bardzo popularne są też restauracje *yakiniku*, gdzie własnoręcznie piecze się na ruszcie kawałki wołowiny oraz lokale serwujące *okonomiyaki*, zwane również „japońską pizzą”, składające się z ciasta naleśnikowego, kapusty oraz mięsa lub owoców morza. Osoby nieposługujące się sprawnie pałeczkami nie mają powodów do obaw – w większości restauracji dostępne są również sztucce.